# ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 11ης Ιουλίου 1996 *

Στην υπόθεση C-303/95,

**Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,** εκπροσωπούμενη από τις Laura Pignataro και Μαρία Κοντού-Durande, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

**Ιταλικής Δημοκρατίας,** εκπροσωπουμένης από τον καθηγητή Umberto Leanza, προϊστάμενο της υπηρεσίας διπλωματικών διαφορών του Υπουργείου Εξωτερικών, επικουρούμενο από τον Oscar Fiumara, avvocato dello Stato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ιταλίας, 5, rue Marie-Adelaïde,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί από το Δικαστήριο ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 91/157/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991, για τις ηλεκτρικές στήλες και τους συσσωρευτές που περιέχουν ορισμένες επικίνδυνες ουσίες (ΕΕ L 78, σ. 38), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet, C. Gulmann, P. Jann και M. Wathelet (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 11ης Ιουνίου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

**Απόφαση**

1 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 25 Σεπτεμβρίου 1995, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή με αίτημα να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 91/157/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991, για τις ηλεκτρικές στήλες και τους συσσωρευτές που περιέχουν ορισμένες επικίνδυνες ουσίες (ΕΕ L 78, σ. 38, στο εξής: οδηγία), ή, εν πάση περιπτώσει, παραλείποντας να κοινοποιήσει τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2 Κατά το άρθρο 11 της οδηγίας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν προς την οδηγία πριν από τις 18 Σεπτεμβρίου 1992 και ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

3 Η Επιτροπή, μη έχοντας λάβει κοινοποίηση των διατάξεων τις οποίες θέσπισε η Ιταλική Δημοκρατία προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία, όχλησε, στις 21 Δεκεμβρίου 1992, την Ιταλική Κυβέρνηση προκειμένου να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της εντός προθεσμίας δύο μηνών.

4 Επειδή δεν έλαβε καμία απάντηση στο ανωτέρω έγγραφο οχλήσεως, η Επιτροπή, στις 9 Δεκεμβρίου 1994, απηύθυνε στην Ιταλική Κυβέρνηση αιτιολογημένη γνώμη και την κάλεσε να λάβει τα απαιτούμενα μέτρα για να συμμορφωθεί προς την οδηγία εντός προθεσμίας δύο μηνών.

5 Στις 7 Απριλίου 1995, η Ιταλική Κυβέρνηση ανέφερε ότι, προκειμένου να γίνει η μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη, το Υπουργείο Βιομηχανίας, Εμπορίου και Βιοτεχνίας είχε καταρτίσει σχέδιο κανονισμού, το οποίο είχε κοινοποιηθεί επισήμως στις άλλες ενδιαφερόμενες υπηρεσίες. Κατά την Ιταλική Κυβέρνηση, αναμενόταν σύντομα η έγκριση του σχεδίου από τα άλλα αρμόδια υπουργεία. Εξάλλου, η Ιταλική Κυβέρνηση επισύναψε στο σχετικό έγγραφο αντίγραφο του σχεδίου κανονισμού.

6 Υπ' αυτές ακριβώς τις συνθήκες άσκησε η Επιτροπή την υπό κρίση προσφυγή.

7 Η Ιταλική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί ότι παρέλειψε να λάβει, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία. Παρατηρεί, ωστόσο, ότι η σχετική διυπουργική απόφαση βρίσκεται στο στάδιο της επεξεργασίας.

8 Επειδή η οδηγία δεν μεταφέρθηκε στην εσωτερική έννομη τάξη εντός της ταχθείσας προθεσμίας, πρέπει να κριθεί βάσιμη η προσφυγή της Επιτροπής.

9 Κατά συνέπεια, πρέπει να αναγνωριστεί ότι η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

**Επί των δικαστικών εξόδων**

10 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί η Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η καθής ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

**1) Η Ιταλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 91/157/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Μαρτίου 1991, για τις ηλεκτρικές στήλες και τους συσσωρευτές που περιέχουν ορισμένες επικίνδυνες ουσίες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.**

**2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

Edward Puissochet Gulmann

Jann Wathelet

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Ιουλίου 1996.

Ο Γραμματέας Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

R. Grass D. A. O. Edward